

Møllefyldshartkornet var for de kongerigge Møllere, med en eneste Skilling. Det ærede Medlem for Wro (Steenstrup) og jeg forsøgte i sin Tid, da Skyldsetningsloven for de indlemmede Districter forelaa, at opnaae Noget for disse Møller; men det lykkedes os ikke, idet man henviste os stadigvæk til, at der ikke stod Noget om denne Sag i Incorporationsloven, og det gjør der ganske vist ikke; men efter min Formening burde der have staaet i Incorporationsloven, at Møllerne i de indlemmede Districter skulde have en lignende Tidsfrist af 10 Aar, og at de skulde have et Afdrag i deres Afgifter. Da det imidlertid ikke er det, som nu ligger for, skal jeg sluttelig endnu engang opfordre det høie Thing til at gaae ind paa Loven, som den foreligger, idet jeg er aldeles overbevist om, at saavel Pengesummerne som det hele Forhold her er ordnet paa en hensigtsmæssig og billig Maade.

Steenstrup: Da den høitærede Minister forelagde Thinget det Lovudkast, som nu er under Forhandling, bemærkede han, at det var den anden og sidste Lov, han forelagde Thinget angaaende Erstating i Anledning af Ophævelsen af privilegeret Eneret i Genhold til Loven af 16de Februar 1866, den saakaldte Incorporationslov, § 12, 2det Afsnit. Den Lov, den høitærede Minister saaledes nævnte, er, som bekendt, grundet paa en Incorporations-Commissions Betænkning og vedtagen her i Rigsdagen, men intet af Incorporations-Commissionens Medlemmer havde noget personligt Kjendskab til de omhandlede Districter, og Incorporationsloven blev vedtagen her i Rigsdagen, uden at noget Medlem derfra havde Deel i Rigsdagens Forhandlinger. Deri ligger Grunden til, at man paa saamange Punkter i de incorporerede Districter savner den Billighed ved Overgangen, som man havde Krav paa at forlange. Ved tidligere Forhandlinger, hvorved Møllepørgsmaalet stod paa Dagsordenen, har jeg tilladt mig at fremhæve det Ubillige i, at medens der i Danmark blev givet en 10 Aars Ventetid som almindelig Regel, consisterede man — om jeg saa tør sige — ved Incorporationsloven de slesvigge incorporerede Districters fortrin-

berettigede Privilegier med eet Slag. Den høitærede Minister har aldrig villet nægte, at man derved gik Billigheden temmelig nær, eller rettere sagt, altfor nær, men han har derimod villet gjøre gjældende, at det ikke var Ministeriets Sag, at træffe Foranstaltninger til at hæve det uforholdsmæssig ubillige Forhold. Ved Behandlingen af den Lov, som ifjor under 29de Marts kom ud angaaende Matriculeringen og Skatteansættelsen i disse indlemmede Districter, gjorde det Udvalg, der dengang var nedsat, sig Umage for at faae nogle taalelige Billaar fastsatte for de omtalte Møller, men det strandede paa Finansministerens og Indenrigsministerens Villie. Finansministeren vilde nok gaae ind paa, at man indrømmede Møllerne — dengang da Loven var under Forhandling, var man endnu fjernet et halvt Aar fra Incorporationstiden — en Ventetid, men det vilde Indenrigsministeren ikke, og paa den anden Side vilde Indenrigsministeren gjerne gaae ind paa at indrømme Møllerne en Pengeerstatning, men det vilde Finansministeren ikke. Man fulgte altsaa det Ordsprog: Fiat voluntas pereat mundus, det vil sige frit oversat paa Dansk: Regjeringens Villie blev ført igennem, men til det Tab, som det forvoldte Beboerne i de incorporerede Districter, vilde den ikke tage Genhyn. Den store Forskjel, som er gjort i de incorporerede Districter, saaledes at man ikke kan paapege noget Tilfælde, hvori man har skaarret disses Beboere over samme Kam som det øvrige Kongeriges Beboere, har skaarret stærke Mærker, og har virket til Skade ikke blot i de indlemmede Districter, men i hele Nord-slesvig. Det er mig en Glæde at see, ikke af dette Forslag, thi deri foreligger det ikke, men af det Svar, som den høitærede Minister har givet paa et Andragende fra Møllerne paa Wro, at han nu anerkjender det Billighedskrav, som disse i Januar 1868 gjorde gjældende, og at han vil foranstalte, at der bliver sørget for, at de kunne faae Erstating paa en eller anden Maade. Ser Maanedet efter at Andragendet var indgivet, altsaa efter at Andragendet var blevet meget vel overveiet, fik Møllerne nemlig til Svar, ikke at Ministeren ikke kunde gaae ind derpaa, heller ikke, at han kunde gaae ind